

напали на него міщани під проводом якогось запрошеного козака, відобрали всьо добро і веліли повертати назад до міста. Тут держали його три дні під опікою а тим часом довідались, як стоїть справа борб в Збаражи. Коли думали, що вже по польськім війську, убили Стшежовского. Над Дністром селяни з Буковини і Добровлян напали на село Бортники, але їх відогнано. Вдоволили ся тим, що забрали з поля збіже. Коло Жовкви 2. липня проявили ся розрухи, тож зі Львова переходив до Жовкви відділ наемного війська, зложеного з Німців під проводом Адама Бальцера, що мав заспокоювати сих бунтівників. Коли прийшли до Мацошина, Українці скликали до церкви цілу громаду, скинули міст, вдарили на вояків. Бальцера тяжко поранили, інших поубивали, покидали в болото і багно, коні, оруже, річи позабирали. Дня 20. червня 1649 привезено від Буська черця, котрому козаки вибрали очи, повтинали руки та тяжко поранили, хоч він був православний. Сей чернець був на послугах Вишневецкого і носив його листи, за те тамошні Українці піймали його і віддали козакам. В Дідошицях коло Стрия ще 14. жовтня 1649 р. властитель того села і сусідних Балич післав туди свого слугу Свідерского. Сей наказав селянам, аби приготували стацію для війська, що мало туди переходити. Коли Свідерский їхав на кони коло коршми, побачив цілу громаду людей. Селянин Калина приступив до оконома тай каже: „От і я жовнір, козак, як тебе перед тим не убив, то тепер убу!”